

[Agerschou]

sige, at man også lokalt selv kan beslutte, hvordan det skal foregå. Vi mener, at det er vigtigt, at man får et forum, hvor ansatte, brugere og lokalpolitikere kan sætte sig sammen og finde ud af, hvilken udvikling man ønsker.

Vi kan altså støtte socialministeren i denne konklusion på Lotz III-debatten og mener også, at det burde være konklusionen i undervisningsministerens afdeling: den vidtgående specialundervisning.

Kommunernes Landsforenings indsats i sagen har ikke været beundringsværdig. Enhver herinde kender vel grunden, og det vil næsten være synd at rippe op i det. Alligevel skal jeg lige bemærke, at det virker ualmindelig mærkeligt og klodset, at Landsforeningen for få uger siden udsender et debatoplæg om opgavefordelingen på det sociale område, hvor man lader, som om der ikke allerede har været en både grundig og omfattende debat om forslagene i Lotz III-betænkningen.

Kommunernes Landsforening forsøger nærmest at starte debatten helt forfra med et oplæg, der indholdsmæssigt ikke er imponerende og altså kommer på et tidspunkt, der er helt ved siden af i forhold til de betingelser, alle andre har haft. Den går ikke.

Efter vor opfattelse har socialministeren haft en heldig hånd i håndteringen af Lotz III-betænkningen og -debatten. Det håber vi hun vil blive ved med.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det var en enkelt sætning i hr. Agerschous indlæg, som bringer mig på talerstolen. Jeg vil spørge socialministeren, om socialministeren er enig med sin kollega undervisningsministeren, der ønsker en omlægning og en udlægning af den vidtgående specialundervisning for handicappede, for i så tilfælde vil jeg da sige til socialministeren – det vil altså sige som repræsentant for regeringen her – at det er vi ikke enige i i Socialdemokratiet.

Vi deler de synspunkter, som De Samvirken- de Invalideorganisationer har fremsat i et brev til os. De ønsker i forbindelse med den vidtgående specialundervisning en forenkling af visitationsproceduren. De ønsker en præcisering og en opstramning af principperne for systemet. De ønsker en koordinering i forhold til andre sektorer end undervisningsområdet – nem-

lig det sociale område, sundhedssektoren, arbejdsmarkedet, voksenundervisningen – og de ønsker en afklaring omkring de administrative forhold.

Jeg synes, det ville være lidt at snyde på vægten, hvis vi ikke fik regeringens synspunkt. Man må gå ud fra, at socialministeren er i stand til at komme med regeringens synspunkt på udlægning og omlægning af den vidtgående specialundervisning for handicappede.

Vi kender godt undervisningsministerens synspunkt. Nu vil vi gerne høre, om det dækker alle partier og alle ministre.

Mejdahl (V):

Da statsministeren i september 1988 nedsatte Lotz III-udvalget, var det især med det formål at se på opgavefordelingen og finansieringen på de to kommunale niveauer: primærkommunerne og amtskommunerne.

I Venstre mener vi, at det har været et meget nyttigt arbejde at få sat i gang. Der er tænkt mange nyttige og interessante tanker i udvalgsarbejdet, som vi nu skal forsøge at udmønte i praktisk politik.

Vi fik i 1970 gennemført en kommunalreform, som fastlagde den kommunale struktur på den måde, som vi kender i dag. Vi mener, at det er en god struktur og inddeling, vi har, og det er da heller ikke den, vi skal drøfte i dag. Vi skal derimod drøfte opgavefordelingen inden for den inddeling og struktur, som vi kender, og det er efter vores opfattelse en nyttig og konstruktiv debat. Den bør vi for øvrigt føre på udvalgte områder med jævne mellemrum. Det bør vi gøre ud fra en principiel opfattelse af, at opgaverne skal løses i det regi, hvor de løses bedst og mest hensigtsmæssigt, dels af hensyn til borgerne og dels af ressourcemæssige hensyn. Derfor er det en god og en nyttig debat, Lotz III-udvalgets betænkning har givet anledning til.

En tredjedel af betænkningen omhandler opgaveplaceringen af hele det sociale område. Skal dette vigtige område varetages af amterne eller af kommunerne, eller skal opgaverne fordeles på begge instanser, som tilfældet er i dag?

Lotz III-udvalget kom til den konklusion, at det ville være hensigtsmæssigt og rigtigst som hovedprincip at placere det fulde politiske ansvar for varetagelse og styring af socialområdet hos kommunerne. Udvalget skitserede en fremgangsmåde og en tidsplan for gennemførelsen